Συστήματα Αναμονής (Queuing Systems) Πέμπτη εργαστηριακή άσκηση

Όνομα: Αλεξόπουλος Ιωάννης

AM: 0317001

Δίκτυο με εναλλακτική δρομολόγηση

(1)

Οι απαραίτητες συνθήκες ώστε οι σύνδεσμοι να μπορούν να μοντελοποιηθούν σαν M/M/1 ουρές είναι: η ροή μέσου ρυθμού λ να αποτελεί ροή Poisson και το μήκος πακέτου να ακολουθεί τυχαία εκθετική κατανομή.Με βάση αυτή την παραδοχή γνωρίζουμε στην προκειμένη περίπτωση ότι $\lambda_1 = \alpha * \lambda$ και $\lambda_2 = (1 - \alpha) * \lambda$ ως τυχαία διάσπαση ροής Poisson μέσου αριθμού λ καθώς και ότι $\mu_i = C_i / E(L)$ δηλαδή:

$$\begin{split} &\mu_1 \!=\! \frac{15\!*10^6bps}{128\!*8bits} \!=\! 14648.4375\,s^{-1} \quad \text{Kai} \quad \mu_2 \!=\! \frac{12\!*10^6bps}{128\!*8bits} \!=\! 11718.75\,s^{-1} \\ &\rho_1 \!=\! \frac{\lambda_1}{\mu_1} \!=\! \alpha\,\frac{\lambda}{\mu_1} \!=\! 0.682\,\alpha \!<\! 1 \quad \text{Kai} \quad \rho_2 \!=\! \frac{\lambda_2}{\mu_2} \!=\! (1\!-\!\alpha)\frac{\lambda}{\mu} \!=\! (1\!-\!\alpha)0.853 \!<\! 1 \end{split}$$

Παρατηρούμε επιπλέον ότι το σύστημα μας είναι εργοδικό.

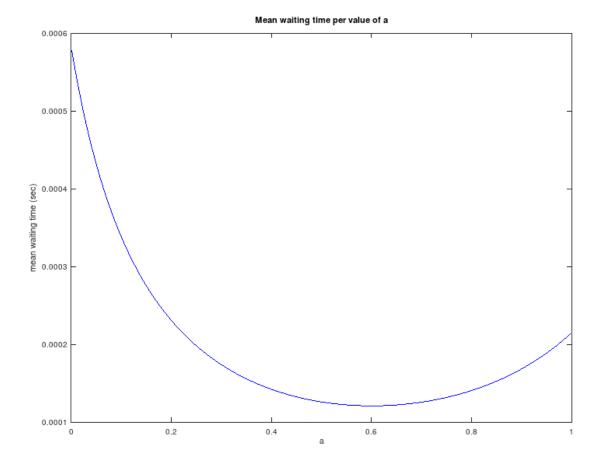
<u>(2)</u>

Με χρήση του θεωρήματος Jackson ο μέσος αριθμός πακέτων στο δίκτυο θα είναι:

$$\mathsf{E}(\mathsf{n}) = \mathsf{E}(\mathsf{n}_1) + \mathsf{E}(\mathsf{n}_2) = \frac{\rho_1}{1 - \rho_1} + \frac{\rho_2}{1 - \rho_2} = \frac{\frac{\alpha \lambda}{\mu 1}}{1 - \frac{\alpha \lambda}{\mu 1}} + \frac{\frac{(1 - \alpha) * \lambda}{\mu 2}}{1 - \frac{(1 - \alpha) * \lambda}{\mu 2}} = \frac{\alpha \lambda}{\mu 1 - \alpha \lambda} + \frac{(1 - \alpha) \lambda}{\mu 2 - (1 - \alpha) \lambda}.$$

Από τον τύπο του Little προκύπτει η μέση καθυστέρηση ενός τυχαίου πακέτου από άκρο σε άκρο: $E(T) = \frac{E(n)}{\gamma} = \frac{E(n)}{\lambda}$.

Με χρήση του Octave προκύπτει το κάτωθεν διάγραμμα του μέσου χρόνου καθυστέρησης συναρτήσει του α με ελάχιστη τιμή $E(T)_{min}$ = 0.0001212 για α = 0.601

<u>Ανοικτό δίκτυο ουρών αναμονής</u> (1)

Οι παραδοχές που πρέπει να δεχθούμε ώστε να εφαρμόσουμε το θεώρημα Jackson στο σύστημα είναι οι εξής:

- Ανεξάρτητοι ρυθμοί εξυπηρετήσης σε κάθε ουρά με εκθετική κατανομή και ανεξάρτητοι ρυθμοί άφιξης Poisson σε κάθε ουρά.
- Οι χρόνοι εξυπηρετήσης πελατών όπως διαπερνούν το δίκτυο δεν διατηρούν την τιμή τους (έλλειψη μνήμης) αλλά αποκτούν χρόνο εξυπηρέτησης ανάλογα με την κατανομή του κάθε εξυπηρετητή (Kleinrock's Independence Assumption).
- Οι διασπάσεις των ροών κατά την εσωτερική δρομολόγηση γίνονται με τυχαίο τρόπο.

(2) Η ένταση φορτίου ρ ορίζεται ως το πηλίκο του ρυθμού άφιξης λ προς τον ρυθμό εξυπηρέτησης μ ($\rho = \frac{\lambda}{\mu}$). Συνεπώς προκύπτουν τα εξής:

Q1:
$$\rho_1 = \frac{\lambda_1}{\mu_1}$$
.
Q2: $\rho_2 = \frac{\lambda_2 + r_{12} \lambda_1}{\mu_2} = \frac{\lambda_2 + \frac{2}{7} \lambda_1}{\mu_2}$.

Q3:
$$\rho_3 = \frac{r_{13} \lambda_1}{\mu_3} = \frac{\frac{4}{7} \lambda_1}{\mu_3}$$
.

Q4:
$$\rho_4 = \frac{r_{14}\lambda_1 + r_{34}r_{13}\lambda_1}{\mu_4} = \frac{\frac{1}{7}\lambda_1 + \frac{1}{2}\cdot\frac{4}{7}\cdot\lambda_1}{\mu_4} = \frac{\frac{3}{7}\lambda_1}{\mu_4}.$$

Q5:
$$\rho_{5} = \frac{\lambda_{2} + r_{12}\lambda_{1} + r_{35}r_{13}\lambda_{1}}{\mu_{5}} = \frac{\lambda_{2} + \left(\frac{2}{7}\right)\lambda_{1} + \left(\frac{1}{2} \cdot \frac{4}{7}\right) \cdot \lambda_{1}}{\mu_{5}} = \frac{\lambda_{2} + \frac{4}{7}\lambda_{1}}{\mu_{5}}.$$

Η συνάρτηση intensities φαίνεται παρακάτω:

```
function [r,ergodic] = intensities(l,m)
r(1) = l(1);
r(2) = l(2) + 2*l(1)/7;
r(3) = 4*l(1)/7;
r(4) = 3*l(1)/7;
r(5) = l(2) + 4*l(1)/7;
r = r./m;
for i=1:5
    disp(r(i))
endfor
ergodic = ((r(1)<1) && (r(2)<1) && (r(3)<1) && (r(4)<1) && (r(5)<1));
if (ergodic == 1)
    display("Ergodic");
else
    display("Not Ergodic");
endif
endfunction</pre>
```

(3)

Η συνάρτηση mean_clients που επιστρέφει ένα διάνυσμα με τους μέσους αριθμούς πελατών των Q_i , i=1,2,4,5 καθώς και το μέσο χρόνο καθυστέρησης ενός πελάτη από άκρο σε άκρο του δικτύου:

```
function [R, sum] = mean_clients(l,m)
[r,ergodic] = intensities(l,m);
R = r ./ (1-r);
sum = sum(R)/sum(l);
endfunction
```

<u>(4)</u>

Για I = [4 1] και μ = [6 5 8 7 6] έχουμε μ ε κλήση της συνάρτησης mean_clients:

```
l=[4 1];
m=[6 5 8 7 6];
[r, ergodic] = intensities(l,m);
[R, sum] = mean_clients(l,m);
disp(sum);
```

Έξοδος:

0.66667

0.42857

0.28571

0.24490

0.54762

Ergodic

0.93697

όπου τις πρώτες 5 γραμμές βλέπουμε την ένταση του φορτίου που δέχεται η κάθε ουρά, στην συνέχεια επιβεβαιώνεται ότι το σύστημα είναι εργοδικό και τέλος φαίνεται ο μέσος χρόνος καθυστέρησης ενός πελάτη από άκρο σε άκρο του δικτύου.

<u>(5)</u>

Ως bottleneck του δικτύου ορίζεται η ουρά που χαρακτηρίζεται από την μεγαλύτερη ένταση φορτίου στο δίκτυο. Στο δίκτυο μας η Q1 ουρά είναι η στενωπός, με $ρ_1$ = 0.66667 όπως προέκυψε από το προηγούμενο ερώτημα. Η μέγιστη τιμή του ρυθμού αφίξεως $λ_1$ για την οποία το σύστημα παραμένει εργοδικό είναι αυτή για την οποία ισχύει:

$$\rho_1 = \frac{\lambda_1}{\mu_1} = 1 \Rightarrow \lambda_1 = 6$$

Παρακάτω φαίνεται το ζητούμενο διάγραμμα για τιμες του λ_1 απο 0.1 έως 0.99 της μέγιστης τιμής του.

